

TEMA-CHEIE¹

Art. 8

Filiația

(Ultima actualizare: 28.02.2026)

Introducere

În această temă-cheie, noțiunea de filiație se referă la recunoașterea juridică a relației dintre un părinte și un copil, cuprinzând inclusiv numele de familie al unui copil. Astfel, aceasta privește mai multe tipuri de cereri: cele depuse de un părinte biologic sau legal sau de un copil (născut în timpul căsătoriei sau în afara căsătoriei). Aceasta nu acoperă situații specifice, precum adopția sau maternitatea de substituție gestațională², și nici alte aspecte conexe, precum încredințarea, dreptul de vizită sau dreptul de a avea legături personale cu minorul.

Stabilirea sau tăgada acestei legături juridice poate ridica probleme în raport cu diverse articole din Convenție (în special cu art. 8, dar și cu art. 6 și 14). Atunci când examinează deciziile luate de autoritățile naționale în exercitarea puterii lor de apreciere, Curtea caută un just echilibru între toate interesele implicate: cele ale reclamantului, cele ale copilului, ale părintelui/părinților legal(i), ale familiei, precum și interesul general de a asigura securitatea juridică și stabilitatea relațiilor de familie (*Lavanchy împotriva Elveției*, 2021, pct. 32).

Aplicabilitatea art. 8

- Un aspect esențial al identității persoanelor este în joc atunci când este vorba despre legătura de filiație (*C.E. și alții împotriva Franței*, 2022, pct. 54). Curtea a admis, în anumite situații, existența unei „vieți de familie” *de facto* între un adult și un copil în absența unor legături biologice sau a unei legături juridice recunoscute, în măsura în care există legături personale reale. Noțiunea de „viață privată” nu excludea legăturile afective create și dezvoltate între un adult și un copil în alte situații decât cele clasice de rudenie (pct. 49 și 53-54).
- Dreptul de a își cunoaște originile și de a-i fi recunoscute nu încetează odată cu vârsta (*Mitrevska împotriva Macedoniei de Nord*, 2024, pct. 46). Nașterea și, în special, împrejurările în care s-a născut un copil țin de „viața privată” a copilului, apoi a adultului, garantată de art. 8 (*Scalzo împotriva Italiei*, 2022, pct. 58-59 și 63-64).
- Acțiunile în stabilirea paternității intră în domeniul de aplicare al art. 8 nu numai în cazul relațiilor de căsătorie, ci și în prezența altor „legături de familie” *de facto* [*Keegan împotriva Irlandei*, 1994, pct. 44; *Kroon și alții împotriva Țărilor de Jos*, 1994, pct. 30; *Nylund împotriva Finlandei* (dec.), 1999].
- Atunci când nu a fost stabilită nicio legătură de familie, acțiunile în stabilirea paternității pot intra tot în domeniul de aplicare al art. 8 din perspectiva noțiunii de „viață privată” [*Nylund împotriva Finlandei* (dec.), 1999, privind stabilirea filiației paterne de către tatăl prezumtiv și

¹ Întocmită de Grefă. Nu obligă Curtea.

Prezenta traducere este publicată cu acordul Consiliului Europei și al Curții Europene a Drepturilor Omului și reprezintă responsabilitatea exclusivă a Institutului European din România.

² În acest domeniu, a se vedea tema-cheie „Maternitatea de substituție”.

de către copilul născut în afara căsătoriei, *Çapın împotriva Turciei*, 2019, pct. 33-34; *Backlund împotriva Finlandei*, 2010, pct. 37, 6 iulie 2010; *Mikulic împotriva Croației*, 2002, pct. 52-55; *Rasmussen împotriva Danemarcei*, 1984, pct. 33, și *Şofman împotriva Rusiei*, 2005, pct. 31, privind tăgada paternității]. Dreptul de a-și cunoaște ascendenții intră în sfera noțiunii de „viață privată”, care cuprinde aspecte importante ale identității personale, precum identitatea propriilor părinți (*Boljević împotriva Serbiei*, 2020, pct. 28), inclusiv întrebările privind probele prin intermediul testelor ADN [*I.L.V. împotriva României* (dec.), 2010, pct. 33]. În cauzele în care dorința de a-și cunoaște ascendenții are ca obiectiv modificarea actului de naștere sau păstrarea memoriei părintelui decedat, situația se poate încadra în noțiunea de „viață privată”, chiar dacă reclamantul și-a exprimat dorința de a-și moșteni părintele după stabilirea paternității (*Moldovan împotriva Ucrainei*, 2024, pct. 35).

- Imposibilitatea de a obține recunoașterea unei legături de filiație între un copil și fostul partener de sex feminin al mamei biologice poate fi examinată atât din perspectiva dreptului la „viața de familie”, cât și la „viața privată” (*C.E. și alții împotriva Franței*, 2022, pct. 49-55).
- Simpla legătură de rudenie biologică, în absența altor elemente juridice sau de fapt care să indice existența unei relații personale apropiate, nu poate fi considerată suficientă pentru a beneficia de protecția art. 8 (*Marinis împotriva Greciei*, 2014, pct. 62).
- Numele privește „viața privată” și „viața de familie” a unei persoane (*Cusan și Fazzo împotriva Italiei*, 2014, pct. 55-56; *Mandet împotriva Franței*, 2016, pct. 44-45).
- Dreptul părinților transgen și al copiilor lor biologici de a avea înregistrat în actele de naștere ale copiilor sexul recunoscut al părinților privește „viața privată” a reclamantilor (*O.H. și G.H. împotriva Germaniei*, 2023, pct. 81 și 83; a se vedea, de asemenea, *A.H. alții împotriva Germaniei*, 2023, pct. 85 și 87).
- Dorința reclamantei de a obține informații despre motivele adopției sale, originea sa biologică, viața sa înainte de adopție, precum și despre identitatea și antecedentele medicale ale părinților săi biologici constituie „viața sa privată” (*Mitrevska împotriva Macedoniei de Nord*, 2024, pct. 41).

Principii extrase din jurisprudența actuală

- În cazul în care a fost stabilită existența unei legături de familie cu un copil, statul trebuie să acționeze astfel încât să permită dezvoltarea acestei legături și trebuie să ofere garanții juridice care să permită integrarea copilului în familia sa, din momentul nașterii sau de îndată ce este posibil (*Keegan împotriva Irlandei*, 1994, pct. 50; *Kroon și alții împotriva Țărilor de Jos*, 1994, pct. 32).
- În mod normal, realitatea biologică și socială ar trebui să prevaleze asupra unei prezumții legale contrare atât faptelor stabilite, cât și dorințelor persoanelor în cauză și care nu avantajează efectiv pe nimeni (*Kroon și alții împotriva Țărilor de Jos*, 1994, pct. 40, privind filiația paternă și *Emonet și alții împotriva Elveției*, 2007, pct. 86, privind filiația maternă). Astfel cum s-a reamintit în hotărârea *Mizzi împotriva Maltei*, 2006, o situație în care se permite ca o prezumție legală să prevaleze asupra realității biologice nu ar putea fi compatibilă cu obligația de a asigura „respectarea” efectivă a vieții private și de familie, nici măcar ținând seama de marja de apreciere de care beneficiază statul (pct. 113-114). Faptul că instanțele naționale nu au examinat în mod aprofundat probele ADN de paternitate, ci s-au bazat pe o legislație depășită, care prioritiza probele „sociale” (precum dovada coabitării), se consideră o încălcare a obligațiilor pozitive ale statului în temeiul art. 8 din Convenție (*Moldovan împotriva Ucrainei*, 2024, pct. 51-54).
- În cauzele privind reproducerea asistată medicală, în care un anumit număr de persoane pot fi în poziția de a invoca drepturi în ceea ce privește copilul, Curtea a recunoscut că poate fi necesar ca statele să adopte legislație care să stabilească o regulă cu caracter absolut care

să vizeze promovarea securității juridice [*R.F. și alții împotriva Germaniei*, 2024, pct. 85; a se vedea și *H împotriva Regatului Unit* (dec.), 2022, pct. 53]. Cu toate acestea, faptul că o lege este recunoscută în principiu ca fiind compatibilă cu respectarea cerințelor art. 8 din Convenție, nu excludează de la nevoia de a examina efectele produse, într-o situație dată, de aplicarea acestei legi. În special, este necesar să se evalueze efectele refuzului de a recunoaște o legătură genetică între un adult și un copil care, în general, nu trebuie să suporte consecințele comportamentului adultului (*R.F. și alții împotriva Germaniei*, 2024, pct. 87-88).

- Interesul superior al copilului trebuie să fie considerentul primordial (*Koicev împotriva Bulgariei*, 2020, pct. 56). Dacă este necesară o evaluare comparativă a intereselor, interesul copilului trebuie să prevaleze (*Yousef împotriva Țărilor de Jos*, 2002, pct. 73). Prin urmare, ar putea să nu fie nerezonabil să prevaleze interesul superior al copilului și principiul securității juridice asupra interesului reclamantului care dorea verificarea unui fapt biologic, în pofida refuzului copilului, care avea o relație paternă legitimă stabilită de mult timp cu reclamantul, de a se supune unui test ADN [*I.L.V. împotriva României* (dec.), 2010, pct. 42-45]. Cu toate acestea, interesul superior al copilului nu corespunde în mod necesar dorințelor exprimate de copil (*Mandet împotriva Franței*, 2016, pct. 56-57). Interesul superior al adultului adoptat care solicită informații privind părinții săi biologici trebuie, de asemenea, luat în considerare în mod adecvat de către instanțe (*Mitrevska împotriva Macedoniei de Nord*, 2024, pct. 56).
- Ampla marje de apreciere de care dispune statul trebuie stabilită în funcție de circumstanțele particulare, de domeniul de aplicare și de context (*Mandet împotriva Franței*, 2016, pct. 52; a se vedea, de asemenea, *A.L. împotriva Franței*, 2022, pct. 51-55 și 61-62; *O.H. și G.H. împotriva Germaniei*, 2023, pct. 112-117; *A.H. și alții împotriva Germaniei*, 2023, pct. 112-117). De exemplu, atunci când cererile ridicau o serie de probleme etice și nu exista un consens european cu privire la stabilirea unei legături de filiație între un copil și fosta parteneră a mamei biologice, Curtea a decis că aceste considerații înclinau balanța în favoarea unei marje extinse de apreciere a statelor. Cu toate acestea, un aspect esențial al identității individuale este în joc atunci când este vorba despre relații între părinți și copii; în speță, Curtea a precizat că statul dispune de o marjă de apreciere mai restrânsă atunci când este vorba despre examinarea situației copilului al cărui interes superior este primordial (*C.E. și alții împotriva Franței*, 2022, pct. 85-90; *Mitrevska împotriva Macedoniei de Nord*, 2024, pct. 53-56, în care legislația națională interzicea accesul la informații care nu identifică părinții biologici, fără excepții pentru scopuri medicale, și în care instanțele naționale au luat în considerare interesul „copilului” adoptat în loc să evalueze nevoia adultului adoptat de a obține informații privind antecedentele medicale ale părinților săi biologici).
- Viața privată a unei persoane decedate, de la care ar trebui prelevat un eșantion de ADN, nu ar fi putut fi afectată negativ de o cerere în acest sens formulată după decesul său (*Jaggi împotriva Elveției*, 2006, pct. 42; *Boljević împotriva Serbiei*, 2020, pct. 54).
- Persoanele fizice au un interes vital, protejat de Convenție, de a obține informațiile de care au nevoie pentru a afla adevărul cu privire la un aspect important al identității lor personale (*Scalzo împotriva Italiei*, 2022, pct. 64).

Filiație maternă

- Curtea recunoaște principiul „*mater semper certa est*” și consideră că simpla menționare a numelui mamei în actul de naștere ar trebui să constituie dovada filiației materne a unui copil (*Marckx împotriva Belgiei*, 1979, pct. 36-37). Cu toate acestea, Curtea protejează și interesul mamei de a da naștere în mod anonim [*Odièvre împotriva Franței* (MC), 2003, pct. 44; *Cherrier împotriva Franței*, 2024, pct. 72]. A se vedea, de asemenea, *León Madrid împotriva Spaniei*, 2021, privind ordinea plasării numelui de familie al mamei în cadrul numelui de familie dat copilului (pct. 60-66).

Filiație paternă

- Statele pot introduce termene de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în stabilirea paternității (*Rasmussen împotriva Danemarcei*, 1984, pct. 41; *Șofman împotriva Rusiei*, 2005, pct. 39; *Silva și Mondim Correia împotriva Portugaliei*, 2017, pct. 57; *C.P. și M.N. împotriva Franței*, 2023, pct. 45). După expirarea termenului de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în stabilirea paternității, trebuie să prevaleze interesului copilului față de interesul bărbatului de a-și tăgădui paternitatea [*Yildirim împotriva Austriei (dec.)*, 1999; *Çapın împotriva Turciei*, 2019, pct. 77]. Cu toate acestea, aceste termene de prescripție nu ar trebui să fie aplicate într-un mod prea rigid, fără să se țină cont de circumstanțele unei anumite cauze (*Phinikaridou împotriva Ciprului*, 2007, pct. 65; *Çapın împotriva Turciei*, 2019, pct. 57-61 și cu trimiterile citate; *C.P. și M.N. împotriva Franței*, 2023, pct. 45).
- Situațiile în care termenele de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în stabilirea paternității, prevăzute de dreptul intern, sunt imperative și rigide pot fi considerate contrare art. 8. Acestea includ situațiile în care legislația internă nu prevede posibilitatea extinderii termenelor de prescripție în anumite circumstanțe (*Vagdalt împotriva Ungariei*, 2024, pct. 65-66). În schimb, atunci când dreptul intern prevede o prorogare a termenelor dacă se fac cunoscute circumstanțe relevante după expirarea termenelor, Curtea stabilește dacă reclamanții au acționat cu suficientă diligență pentru a beneficia de posibilitatea de a introduce o acțiune după expirarea termenului (*Lavanchy împotriva Elveției*, 2021, pct. 34, și *Çapın împotriva Turciei*, 2019, pct. 59-61).
- Interesul vital ca adevărul biologic să fie stabilit în mod legal nu exonerează de respectarea cerințelor dreptului intern (*Silva și Mondim Correia împotriva Portugaliei*, 2017, pct. 67-68; *C.P. și M.N. împotriva Franței*, 2023, pct. 52). De exemplu, refuzul de a acorda o derogare de la termenul prevăzut de dreptul intern nu încâlca art. 8 atunci când nu exista nicio justificare pentru inactivitatea reclamantei pentru o perioadă de 31 de ani (*Lavanchy împotriva Elveției*, 2021, pct. 39). În plus, Curtea nu a constatat o încălcare a art. 8 atunci când tatăl biologic, fără motiv întemeiat, nu a prezentat o cerere valabilă în termen, iar copilul avea deja stabilită o legătură de filiație (*C.P. și M.N. împotriva Franței*, 2023, pct. 45).
- Atunci când aplică „criteriul evaluării comparative a intereselor” în cadrul examinării cauzelor privind acțiuni în stabilirea paternității, Curtea ia în considerare o serie de factori: a se vedea, în special, *Boljević împotriva Serbiei*, 2020, pct. 51-53 și pct. 56, *Lavanchy împotriva Elveției*, 2021, pct. 32-33.
- În *Boljević împotriva Serbiei*, 2020, reclamantul a luat cunoștință de hotărârea definitivă privind filiația sa la decenii de la împlinirea termenului aplicabil pentru redeschiderea acțiunii în stabilirea paternității și nu exista nicio cale legală, în pofida situației sale foarte specifice, de a obține prorogarea termenului pentru a depune cererea sa de redeschidere a acțiunii în stabilirea paternității (pct. 54). Menținerea securității juridice a fost considerată insuficientă în sine pentru a-l priva pe reclamant de dreptul de a-și stabili filiația (pct. 54).
- În cazul în care un bărbat dorește să-i fie recunoscută paternitatea față de un copil născut în timpul căsătoriei [*Nylund împotriva Finlandei (dec.)*, 1999], se poate acorda o pondere mai mare interesului copilului și al unității familiale existente. În ceea ce privește posibilitatea tatălui biologic de a contesta prezumția de paternitate a soțului, statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere pentru a reglementa filiația paternă (*Chavdarov împotriva Bulgariei*, 2010, și *Marinis împotriva Greciei*, 2014, pct. 70-71) – A se compara *a contrario* cu partenerii necăsătoriți: *Rózański împotriva Poloniei*, 2006, și *Yousef împotriva Țărilor de Jos*, 2002. Chiar și în situațiile în care statele beneficiază de o anumită marjă de apreciere și în care s-a constatat că au instituit garanții astfel încât să fie luate în considerare interesele tuturor părților pentru stabilirea situației familiale a copilului, neimplementarea acestor

garanții, în special în ce privește tatăl biologic, poate fi contrară art. 8 (*Vagdalt împotriva Ungariei*, 2024, pct. 68-71).

- În ceea ce privește contestarea, de către tatăl biologic prezumat, a paternității tatălui legal existent care locuiește cu copilul într-o legătură socială și familială, decizia de a permite tatălui biologic prezumat să conteste paternitatea în circumstanțele cauzei ține de marja de apreciere a statului; considerații similare se aplică aspectului dacă unui tată biologic prezumat i se poate permite să solicite clarificări cu privire la descendența copilului prin teste genetice, fără a modifica statutul juridic al copilului (*Kautzor împotriva Germaniei*, 2012, pct. 77-79; a se vedea, de asemenea, *Ahrens împotriva Germaniei*, 2012, pct. 75).
- În cazul în care pretinsul tată nu poate fi obligat să efectueze teste ADN, statul ar trebui să prevadă mijloace alternative care să permită unei autorități independente să soluționeze rapid o acțiune în stabilirea paternității (*Mikulic împotriva Croației*, 2002, pct. 64).
- O persoană poate fi obligată să furnizeze un eșantion genetic în cadrul unei acțiuni în stabilirea paternității (*Mifsud împotriva Maltei*, 2019, pct. 70-75). Sarcina de a găsi un just echilibru între interesul unei persoane de a i se stabili filiația paternă și cel al reclamantului de a nu se supune unui test ADN îi revine statului [*Ibid.*, 2019, pct. 77; a se vedea, de asemenea, *I.L.V. împotriva României* (dec.), 2010, pct. 37-47].

Cerințe procedurale

- În cauzele privind relația dintre o persoană și copilul său, se impune obligația de diligență excepțională, având în vedere riscul că trecerea timpului poate conduce la o soluționare *de facto* a problemei (*Ahrens împotriva Germaniei*, 2012, pct. 78). Aceasta include procedura de stabilire judiciară a paternității (*Paparrigopoulos împotriva Greciei*, 2022, pct. 49-50).
- Ținând seama de marja de apreciere a statului, un sistem juridic național în care o acțiune în tăgada paternității are un caracter preliminar în raport cu o procedură de stabilire a paternității ar putea, în principiu, să fie considerat compatibil cu obligațiile care decurg din art. 8. Cu toate acestea, în cadrul unui astfel de sistem, trebuie protejate interesele persoanei care solicită stabilirea filiației sale (*Scalzo împotriva Italiei*, 2022, pct. 65).

Exemple notabile

- *Kroon și alții împotriva Țărilor de Jos*, 1994: prima hotărâre care stabilește principiile de bază aplicabile procedurilor în materie de filiație;
- *G.M.B. și K.M. împotriva Elveției* (dec.), 2001: refuzul autorităților de a da copilului numele de familie al mamei atunci când numele de familie al soților este cel al tatălui;
- *Znamenskaia împotriva Rusiei*, 2005: Curtea examinează situația foarte specifică a înregistrării paternității necontestate a unui copil născut mort;
- *Tavli împotriva Turciei*, 2006: refuzul de a redeschide o acțiune în tăgada paternității, deoarece progresul științific (testul ADN) nu era un motiv temeinic pentru a redeschide procedura;
- *Menéndez García împotriva Spaniei* (dec.), 2009: Curtea examinează un nou aspect al problemei căutării proprii originii (stabilirea „paternității bunici/nepoți”) și enunță principiul potrivit căruia „interesul de a-și cunoaște identitatea variază în funcție de gradul de rudenie în linie ascendentă”;
- *I.L.V. împotriva României* (dec.), 2010: refuzul de a dispune ca mama și copilul să se supună unor teste ADN pentru a stabili paternitatea în mod științific, în cazul în care aceasta fusese deja stabilită pe cale judiciară cu mai mult de zece ani înainte;
- *Pascaud împotriva Franței*, 2011: această hotărâre ilustrează dimensiunea patrimonială adesea implicită în cauzele privind filiația;

- *Krušković împotriva Croației*, 2011: prima hotărâre a Curții care abordează problema recunoașterii paternității de către un bărbat lipsit de capacitatea sa juridică;
- *Laakso împotriva Finlandei*, 2013: aplicarea strictă a termenului de prescripție pentru acțiunea de stabilire a paternității și, în special, lipsa oricărei posibilități de a evalua comparativ interesele în cauză de către instanțele naționale;
- *A.L. împotriva Poloniei*, 2014: aprecierea comportamentului și a interesului reclamantului de a tăgădui, după un test ADN, paternitatea sa recunoscută în mod liber – a se compara cu alte încercări de tăgadă a paternității: *Mizzi împotriva Maltei*, 2006, *Șofman împotriva Rusiei*, 2005, și *Paulík împotriva Slovaciei*, 2006;
- *Mandet împotriva Franței*, 2016: Curtea abordează situația foarte specifică a unei schimbări de paternitate recunoscute la cererea și în favoarea tatălui biologic fără consimțământul copilului;
- *R.L. și alții împotriva Danemarcei*, 2017: Curtea analizează în detaliu interesul superior al copilului și asigură un just echilibru între interesele sale și celelalte interese în cauză (a se vedea, de asemenea, *Fröhlich împotriva Germaniei*, 2018);
- *Bagniewski împotriva Poloniei*, 2018: rolul testelor ADN [a se vedea, de asemenea, *Canonne împotriva Franței* (dec.), 2015], și, în special, testele ADN extrajudiciare;
- *Mifsud împotriva Maltei*, 2019: obligarea reclamantului de a efectua un test ADN printr-un frotiu bucal în urma unei hotărâri judecătorești pronunțate în cadrul unei proceduri de stabilire a paternității inițiate de fiica sa prezumată;
- *Çapın împotriva Turciei*, 2019: reclamantul a solicitat recunoașterea judiciară a paternității la vârsta de patruzeci și cinci de ani. Interesul persoanelor de a primi informațiile necesare pentru eliminarea oricărei incertitudini cu privire la identitatea personală nu dispune odată cu vârsta, ci dimpotrivă;
- *Boljević împotriva Serbiei*, 2020: termen de prescripție care a împiedicat efectuarea testului ADN al unui bărbat decedat și revizuirea hotărârii definitive prin care a fost admisă acțiunea în tăgada paternității, necunoscută de reclamant și care fusese admisă înainte ca testele ADN să fie disponibile;
- *Koincev împotriva Bulgariei*, 2020: respingerea unei acțiuni în tăgada paternității pentru motive privind interesul copilului, care fusese recunoscut de soțul mamei, fără garanții suficiente pentru pretinsul tată biologic;
- *Lavanchy împotriva Elveției*, 2021: refuzul instanțelor naționale de a admite o excepție de la termenul prevăzut de dreptul intern (un an de la data la care împlinesc vârsta majoratului) pentru a stabili filiația paternă (a se vedea, de asemenea, *C.P. și M.N. împotriva Franței*, 2023);
- *C.E. și alții împotriva Franței*, 2022: refuzul instanțelor naționale de a recunoaște un raport juridic între un copil și fosta parteneră a mamei biologice;
- *Paparrigopoulos împotriva Greciei*, 2022: tată discriminat prin impunerea unei decizii privind paternitatea care îi limita răspunderea părintească; procedură de stabilire a paternității care a durat nouă ani și patru luni;
- *S.W. și alții împotriva Austriei* (dec.), 2022: divulgarea identității părintelui adoptiv în actul de naștere al unui copil cu părinți de același sex după adopția celui de al doilea părinte;
- *Scalzo împotriva Italiei*, 2022: imposibilitatea prelungită a reclamantei de a introduce o acțiune de stabilire a paternității tatălui său biologic din cauza duratei procesului de contestare a paternității tatălui prezumtiv, astfel încât reclamanta a rămas într-o stare de incertitudine prelungită în ceea ce privește identitatea sa personală;

- *O.H. și G.H. împotriva Germaniei*, 2023: dreptul unui părinte transgen și al copilului său de a avea sexul recunoscut mai degrabă decât sexul biologic înregistrat în actul de naștere al copilului său (a se vedea, de asemenea, *A.H. și alții împotriva Germaniei*, 2023);
- *Vagdalt împotriva Ungariei*, 2024: lipsa de calitate a modului în care a fost tratată de către autoritățile interne decizia unui tată biologic de a contesta declarația de paternitate dată de soțul mamei și de a stabili propria sa paternitate; ineficiența tutorelui desemnat de stat în a urmări căile legale necesare și întâzieri subsecvente care au avut un impact negativ asupra cauzei tatălui biologic;
- *Moldovan împotriva Ucrainei*, 2024: neexaminarea cu atenție, de către instanțele naționale, a probelor ADN privind paternitatea care i-au fost prezentate și invocarea unei legislații mai vechi, care acorda prioritate factorilor sociali și nu metodelor de testare științifice contemporane;
- *R.F. și alții împotriva Germaniei*, 2024: dreptul mamei genetice de a fi recunoscută în actul de naștere împreună cu mama care a născut, care era partenera ei înregistrată.

Filiația din perspectiva altor articole din Convenție

- *Marckx împotriva Belgiei*, 1979: discriminare bazată pe motive legate de naștere în modul de stabilire a filiației materne (art. 14 coroborat cu art. 8);
- *Rasmussen împotriva Danemarcei*, 1984: diferență de tratament între soț și soție în ceea ce privește termenele stabilite pentru contestarea paternității (art. 14 coroborat cu art. 6 și 8);
- *Nylund împotriva Finlandei* (dec.), 1999: neaplicarea art. 6;
- *Mikulić împotriva Croației*, 2002: durata procedurii de stabilire a paternității (pct. 44-46) (art. 6);
- *Haas împotriva Țărilor de Jos*, 2004: neaplicarea art. 8 și a art. 14;
- *Mizzi împotriva Maltei*, 2006: imposibilitatea de a introduce o acțiune în tăgada paternității constituia o încălcare a dreptului de acces la o instanță (pct. 71-91) (art. 6);
- *Paulík împotriva Slovaciei*, 2006: discriminare față de un tată a cărui paternitate a fost constatată printr-o declarație judiciară de paternitate în raport cu mamele și cu tații a căror paternitate este stabilită prin alte mijloace, ca urmare a lipsei mijloacelor legale de contestare a paternității sale (pct. 51-59) (art. 14 coroborat cu art. 8);
- *Cusan și Fazzo împotriva Italiei*, 2014: incapacitatea cuplului căsătorit de a da copilului lor legitim numele de familie al soției (pct. 58-69) (art. 14 coroborat cu art. 8);
- *Koch împotriva Poloniei* (dec.), 2017: în cadrul procedurii în tăgada paternității, reclamantul a obținut cu forța probele ADN (art. 6 și 8: exercitare abuzivă a dreptului de a introduce o cerere);
- *Yocheva și Ganeva împotriva Bulgariei*, 2021: refuz discriminatoriu de a acorda pensia de soț supraviețuitor unei mame necăsătorite cu copii minori cu tată necunoscut (pct. 106-113, pct. 125) (art. 14 coroborat cu art. 8);
- *León Madrid împotriva Spaniei*, 2021: numele de familie al tatălui îl precedă automat pe cel al mamei în ordinea numelor de familie atribuite unui copil, în caz de dezacord între părinți, fără a ține seama de circumstanțe speciale (pct. 60-72) (art. 14 coroborat cu art. 8);
- *Paparrigopoulos împotriva Greciei*, 2022: imposibilitatea tatălui copilului născut în afara căsătoriei de a-și exercita răspunderea părintească fără consimțământul mamei în pofida filiației stabilite prin testul ADN (pct. 38-42) (art. 14 coroborat cu art. 8).

Recapitularea principiilor generale

- *Șofman împotriva Rusiei*, 2005, pct. 44-45, privind contestarea filiației paterne;
- *Emonet și alții împotriva Elveției*, 2007, pct. 33-36 și 63-68, privind filiația maternă;
- *Phinikaridou împotriva Ciprului*, 2007, pct. 45-48 și 51-52; *Çapın împotriva Turciei*, pct. 53-61, 2019, și *Lavanchy împotriva Elveției*, 2021, pct. 33-34, privind stabilirea filiației paterne solicitate de copil;
- *Chavdarov împotriva Bulgariei*, 2010, pct. 36-40, privind stabilirea filiației paterne solicitate de tată (prezumat); a se vedea, de asemenea, *Marinis împotriva Greciei*, 2014, pct. 70;
- *Ahrens împotriva Germaniei*, 2012, pct. 58, 60-61, 63-64, și 74 privind contestarea filiației paterne solicitate de tată (prezumat); a se vedea, de asemenea, *Kautzor împotriva Germaniei*, 2012, pct. 77-79;
- *Boljević împotriva Serbiei*, 2020, pct. 53-56, privind o persoană care a solicitat redeschiderea acțiunii anterioare în loc să introducă o nouă acțiune în stabilirea paternității;
- *Koincev împotriva Bulgariei*, 2020, pct. 56-58, privind marja de apreciere în cauzele privind filiația paternă.

PRINCIPALELE TRIMITERI JURISPRUDENȚIALE

- *Marckx împotriva Belgiei*, nr. 6833/74, 13 iunie 1979, seria A nr. 31 (încălcarea art. 8 și a art. 14 coroborat cu art. 8);
- *Rasmussen împotriva Danemarcei*, nr. 8777/79, 28 noiembrie 1984, seria A nr. 87 (neîncălcarea art. 14 coroborat cu art. 6 sau cu art. 8);
- *Keegan împotriva Irlandei*, nr. 16969/90, 26 mai 1994, seria A nr. 290 (încălcarea art. 8 și a art. 6 § 1);
- *Kroon și alții împotriva Țărilor de Jos*, nr. 18535/91, 27 octombrie 1994, seria A nr. 297-C (încălcarea art. 8; nicio problemă distinctă în temeiul art. 14 coroborat cu art. 8);
- *Nylund împotriva Finlandei* (dec.), nr. 27110/95, CEDO 1999-VI (art. 14: inadmisibilă – în mod vădit nefondată); art. 8 considerat separat și coroborat cu art. 14: inadmisibilă - în mod vădit nefondată; art. 6, considerat separat și coroborat cu art. 14: inaplicabilă - incompatibilă *ratione materiae*);
- *Yildirim împotriva Austriei* (dec.), nr. 34308/96, 19 octombrie 1999 (art. 8: inadmisibilă - în mod vădit nefondată; art. 6: inadmisibilă - incompatibilă *ratione materiae*);
- *G.M.B. și K.M. împotriva Elveției* (dec.), nr. 36797/97, 27 septembrie 2001 (art. 8 și art. 14 coroborat cu art. 8: inadmisibilă - în mod vădit nefondată);
- *Mikulic împotriva Croației*, nr. 53176/99, CEDO 2002-I (încălcarea art. 6 § 1, art. 8 și art. 13 cu privire la capătul de cerere formulat în temeiul art. 6 § 1);
- *Yousef împotriva Țărilor de Jos*, nr. 33711/96, CEDO 2002-VIII (neîncălcarea art. 8);
- *Odièvre împotriva Franței* (MC), nr. 42326/98, CEDO 2003-III (neîncălcarea art. 8 și art. 14);
- *Haas împotriva Țărilor de Jos*, nr. 36983/97, CEDO 2004-I (neaplicarea art. 8, art. 13 și art. 14);
- *Znamenskaia împotriva Rusiei*, nr. 77785/01, 2 iunie 2005 (încălcarea art. 8);
- *Șofman împotriva Rusiei*, nr. 74826/01, 24 noiembrie 2005 (încălcarea art. 8);
- *Mizzi împotriva Maltei*, nr. 26111/02, CEDO 2006-I (extrase) (încălcarea art. 6 § 1, art. 8 și art. 14);
- *Rózański împotriva Poloniei*, nr. 55339/00, 18 mai 2006 (încălcarea art. 8);
- *Jäggi împotriva Elveției*, nr. 58757/00, CEDO 2006-X (încălcarea art. 8; nicio problemă distinctă în temeiul art. 14);
- *Paulík împotriva Slovaciei*, nr. 10699/05, CEDO 2006-XI (extrase) (încălcarea art. 8 și 14; nicio problemă distinctă în temeiul art. 6 și 13);
- *Tavli împotriva Turciei*, nr. 11449/02, 9 noiembrie 2006 (încălcarea art. 8);
- *Emonet și alții împotriva Elveției*, nr. 39051/03, 13 decembrie 2007 (încălcarea art. 8);
- *Phinikaridou împotriva Ciprului*, nr. 23890/02, 20 decembrie 2007 (încălcarea art. 8; nicio problemă distinctă în temeiul art. 6 § 1);
- *Menéndez García împotriva Spaniei* (dec.), nr. 21046/07, 5 mai 2009 (art. 8: inadmisibilă – în mod vădit nefondată);
- *Backlund împotriva Finlandei*, nr. 36498/05, pct. 37, 6 iulie 2010 (încălcarea art. 8);
- *I.L.V. împotriva României* (dec.), nr. 4901/04, 24 august 2010, (art. 8: inadmisibilă – în mod vădit nefondată);
- *Chavdarov împotriva Bulgariei*, nr. 3465/03, 21 decembrie 2010 (neîncălcarea art. 8);
- *Pascaud împotriva Franței*, nr. 19535/08, 16 iunie 2011 (încălcarea art. 8);

- *Krušković împotriva Croației*, nr. 46185/08, 21 iunie 2011 (încălcarea art. 8);
- *A.M.M. împotriva României*, nr. 2151/10, 14 februarie 2012 (încălcarea art. 8);
- *Ahrens împotriva Germaniei*, nr. 45071/09, 22 martie 2012 (neîncălcarea art. 8 și neîncălcarea art. 14 coroborat cu art. 8);
- *Kautzor împotriva Germaniei*, nr. 23338/09, 22 martie 2012 (neîncălcarea art. 8 și neîncălcarea art. 14 coroborat cu art. 8);
- *Laakso împotriva Finlandei*, nr. 7361/05, 15 ianuarie 2013 (încălcarea art. 8);
- *Cusan și Fazzo împotriva Italiei*, nr. 77/07, 7 ianuarie 2014 (încălcarea art. 14 coroborat cu art. 8);
- *A.L. împotriva Poloniei*, nr. 28609/08, 18 februarie 2014 (neîncălcarea art. 8);
- *Marinis împotriva Greciei*, nr. 3004/10, 9 octombrie 2014 (neîncălcarea art. 8 și neîncălcarea art. 14 coroborat cu art. 8);
- *Canonne împotriva Franței* (dec.), nr. 22037/13, 2 iunie 2015 (art. 8: inadmisibilă – în mod vădit nefondată);
- *Mandet împotriva Franței*, nr. 30955/12, 14 ianuarie 2016 (neîncălcarea art. 8);
- *L.D. și P.K. împotriva Bulgariei*, nr. 7949/11 și 45522/13, 8 decembrie 2016 (încălcarea art. 8);
- *R.L. și alții împotriva Danemarcei*, nr. 52629/11, 7 martie 2017 (încălcarea art. 8);
- *Koch împotriva Poloniei* (dec.), nr. 15005/11, 7 martie 2017 [art. 8: inadmisibilă - exercitare abuzivă a dreptului de a introduce o cerere, în temeiul art. 17 și 35 § 3 (a)] - a se compara *a contrario* cu *A.L. împotriva Poloniei*, nr. 28609/08, 18 februarie 2014, pct. 44-49, art. 8);
- *Silva și Mondim Correia împotriva Portugaliei*, nr. 72105/14 și 20415/15, 3 octombrie 2017 (neîncălcarea art. 8);
- *Bagniewski împotriva Poloniei*, nr. 28475/14, 31 mai 2018 (neîncălcarea art. 8);
- *Fröhlich împotriva Germaniei*, nr. 16112/15, 26 iulie 2018 (neîncălcarea art. 8);
- *Mifsud împotriva Maltei*, nr. 62257/15, 29 ianuarie 2019 (neîncălcarea art. 8);
- *Çapın împotriva Turciei*, nr. 44690/09, 5 octombrie 2019 (încălcarea art. 8);
- *Boljević împotriva Serbiei*, nr. 47443/14, 16 iunie 2020 (încălcarea art. 8);
- *Koincev împotriva Bulgariei*, nr. 32495/15, 13 octombrie 2020 (încălcarea art. 8);
- *Ioceva și Ganeva împotriva Bulgariei*, nr. 18592/15 și 43863/15, 11 mai 2021 (încălcarea art. 14 coroborat cu art. 8);
- *Lavanchy împotriva Elveției*, nr. 69997/17, 19 octombrie 2021 (neîncălcarea art. 8);
- *León Madrid împotriva Spaniei*, nr. 30306/13, 26 octombrie 2021 (încălcarea art. 14 coroborat cu art. 8);
- *C.E. și alții împotriva Franței*, nr. 29775/18 și 29693/19, 24 martie 2022 (neîncălcarea art. 8);
- *H împotriva Regatului Unit* (dec.), nr. 32185/20, 31 mai 2022 (art. 8: inadmisibilă – în mod vădit nefondată);
- *Paparrigopoulos împotriva Greciei*, nr. 61657/16, 30 iunie 2022 (încălcarea art. 14 coroborat cu art. 8; încălcarea art. 8; nu este necesar să se examineze capetele de cerere formulate în temeiul art. 6 și 13);
- *S.W. și alții împotriva Austriei* (dec.), nr. 1928/19, 6 septembrie 2022 (art. 8 și art. 14 coroborat cu art. 8: inadmisibilă – în mod vădit nefondată);
- *Scalzo împotriva Italiei*, nr. 8790/21, 6 decembrie 2022 (încălcarea art. 8);
- *O.H. și G.H. împotriva Germaniei*, nr. 53568/18 și 54741/18, 4 aprilie 2023 (neîncălcarea art. 8);

- *A.H. alții împotriva Germaniei*, nr. 7246/20, 4 aprilie 2023 (neîncălcarea art. 8);
- *C.P. și M.N. împotriva Franței*, nr. 56513/17 și 56515/17, 2023 (neîncălcarea art. 8);
- *Cherrier împotriva Franței*, nr. 18843/20, 30 ianuarie 2024 (neîncălcarea art. 8);
- *Vagdalt împotriva Ungariei*, nr. 9525/19, 7 martie 2024 (încălcarea art. 8);
- *Moldovan împotriva Ucrainei*, nr. 62020/14, 14 martie 2024 (încălcarea art. 8);
- *Mitrevska împotriva Macedoniei de Nord*, nr. 20949/21, 14 mai 2024 (încălcarea art. 8);
- *R.F. și alții împotriva Germaniei*, nr. 46808/16, 12 noiembrie 2024 (neîncălcarea art. 8).